

МАРИЯ ИЛИЕВА
АГОНИЯ

chitanka.info

Дори му е топло.
А небето,
като прокъсана черга,
изтупва сняг на парцали
и в локвите в миг, посивява.
Стените са с цвят на балони.
Докосвам студените сгради,
неволно ръцете си драскам.
Минават сиви палта покрай мене
— восъчни кукли, овехтели и бледи.
Очите са празни и неми.
Арлекино танцува
във дъжда.
Смразяващо духа.
Като улично куче, вятърът тича
и хапе лицето
на моето време.
Протегнал ръцете нагоре
и дърпа
хвърчилото, лудия.
Смехът му полепва
по мене.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.